

νόχλητα εἰς ὑπὲρ τοῦ ἑτέρου ἀκολουθεῖται ὡς ἄνω/⁴¹θεν εἰς μόνιμον ἀσφάλειαν ὑπογραφομένη καὶ σφραγι/⁴²ζομένη < 1817: Ἀπριλίου 25 Μύκονος

/⁴³ Λεονάρδος Βαλέτας.—

/⁴⁴ Ἰωάννης Γρυπάρης

/⁴⁵ Κυριάκος Ἀντρουλάκης

/⁴⁶ Τζώρτζιος Κορίνθιος

/⁴⁷ Μιχάλης Ραφίος

/⁴⁸ Νικόλαος Ἀντρέπουλος

/⁴⁹ Οἱ ἐπιστάτες Μυκόνου μαρτυροῦ /⁵⁰ μεν ὅτι ἴσον ἐστὶν ἀπαράλλακτον τοῦ /⁵¹ πρωτοτύπου δοθέντος εἰς χεῖρας συζύγου Ματζουρανη.

202

Ἀρχεῖον Ι Ε Ε Ε, 22538

1817 Μαΐου 23

Διατροφή ἀνιόντων κ.λπ.

Κινηθείσης διαφορᾶς ἐπὶ Καντζελλαρίας μεταξὺ τοῦ γέροντος /² Θεοδωρῆ Τζιριγότη καὶ συζύγου αὐτοῦ καὶ τῆς θυγατρὸς τους Καλῆς. /³ Σκέψεως ἀκριβεστάτης γενομένης παρὰ τῶν ἐπιστατούτων καὶ /⁴ λοιπῶν συνηγμένων προεστώτων. Ἀποφασίζεται διὰ τῆς παρούσης /⁵ ἀμεταθέτου σεντέντζας, ὅτι ἐπειδὴ καὶ ὁ γέρον αὐτὸς Θεοδωρῆς, /⁶ τόσον καὶ ἡ γυνή του, ἔχουσι συνθήκην μετὰ τῆς θυγατρὸς των /⁷ Καλῆς διὰ νὰ τοὺς ζωοθρέφῃ καὶ νὰ τοὺς γηροκομᾶ. Αὐτὴ ἡ συνθή/⁸κη ἔχει τὸν τόπον τῆς καὶ εἶναι εἰς χρέος ἡ αὐτὴ Καλὴ νὰ τὴν /⁹ ἀκολουθῇ ἀπαραλλάκτως καθὼς ἐσυμφώνησε μὲ τοὺς γονεῖς /¹⁰ τῆς ἐγγράφως. Ἄλλ' ἐπειδὴ καὶ αὐτοὶ οἱ γέροντες ἔχουν υἱ/¹¹ὸν ἄνουν Γιάννην ἀπροστάτευτον καὶ παραμελημένον, μάλιστα /¹² ὁποῦ καὶ αὐτοὶ ὁ γέρον Θεοδωρῆς εἶχε πωλήσει πρὸ χρόνων /¹³ καὶ μέρος προικὸς τῆς θυγατρὸς του καὶ προσέτι ἡ αὐτὴ κόρη του /¹⁴ Καλὴ πρὸ πέντε χρόνων ἐζωόθρεφε καὶ αὐτὸν τὸν ἄνουν ἀδελ/¹⁵φόν τῆς, χωρὶς νὰ ἔχη ὀμπλιγον ἢ χρέος. Δι' αὐτὰ ταῦτα τὰ /¹⁶ αἴτια δικαίω τῶ λόγῳ ἀποφασίζεται, ὅτι τὸ κάτω ὀσπήτιον τὸ /¹⁷ περπανέντε καὶ ἓνα κλειῖσμα ὁποῦ μένουν εἰς τὰς χεῖρας τὸν ρη/¹⁸θέντων Θεοδωρῆ καὶ συζύγου του, νὰ εἶναι ἐξ ἅπαντος αὐτὰ τὰ /¹⁹ δύο ὀσπήτιον καὶ κλειῖσμα τῆς θυγατρὸς των Καλῆς καὶ νὰ ζω/²⁰οθρέφῃ ἡ Καλὴ καὶ αὐτὸν τὸν ἀδελφόν τῆς Γιάννην, ἔχοντες καὶ /²¹ τοὺς δύο γονεῖς τῆς νὰ τοὺς ζωοθρέφῃ κατὰ τὴν συμφωνίαν τους /²² καὶ πρὸς τούτοις νὰ τοὺς ἔχη ζωντανούς καὶ ἀποθαμμένους, μὴν ἡμ/²³πορῶντας ποτὲ νὰ τοὺς ἀποβάλλῃ, ἐκτὸς μόνον ἐὰν αὐτοὶ ἀπὸ /²⁴ καπρίτζιόν τους παράλογον δὲν θέλουν νὰ εἶναι μαζί τῆς, τότε /²⁵ νὰ μὴ μένη εἰς τὴν Καλὴν ἐπάνω κανένα χρέος

ζωοτροφῆς. Μὲ /²⁶ τοῦτο νὰ ἔχη πάντοτε τοὺς δύο γονεῖς καὶ τὸν Γιάννην εἰς τὸ ἴδιον /²⁷ σπῆτι νὰ κάθονται, χωρὶς νὰ ἤμπορῇ νὰ τοὺς διώξῃ τινάς. Ἐ/²⁸ ἂν ὅμως χρειασθῇ ἡ κόρη των Καλῆ νὰ βάζῃ καὶ πρᾶγμα μέσα /²⁹ εἰς τὸ αὐτὸ ὀσπήτιον, νὰ εἶναι ἐλευθέρᾳ καὶ νὰ μὴν ἐμποδίζεται /³⁰ κτίζοντας καὶ τὴν πόρταν τοῦ ὀσπητιοῦ αὐτοῦ ὅπου εἶναι ἐν τῷ μέσῳ /³¹ διὰ νὰ χωρίζονται [[.... / ³² ....]] τὸ δὲ ἐπάνω μέρος /³³ τοῦ αὐτοῦ ὀσπητιοῦ | ἦτοι τὴν κάμεραν | ὅπου ὁ γέρον Θεοδωρῆς ἐπροΐκησε καὶ ἔδωσε διὰ /³⁴ γράμματος τοῦ υἱοῦ του, νὰ μένη στερεὸν καὶ ἀμετάβλητον. Αὐτὰ /³⁵ ἀπεφασίσθησαν κοινῶς παρὰ πάντων καὶ σφραγίζεται ἡ πα/³⁶ ροῦσα σεντέντζα καὶ ὑπογράφεται εἰς διηνεκῆ ἀσφάλειαν :—

/³⁷ 1817 : Μαΐου : 23 : Μύκονος—

/³⁸» Λεονάρδος Βαλέτας ἐπιστάτης Μυκόνου

/³⁹» Ἰωάννης Γρυπάρης ἐπιστάτης Μυκόνου

/⁴⁰» Μιχάλης Καρέλας

/⁴¹» Νικολὸς Ἀντριόπουλος

/⁴²» Ἀθανάσιος Μπάμπαρης

/⁴³» Κυριάκος Ἀντρουλάκης

/⁴⁴ Δημήτριος Σκορδίλλης

/⁴⁵ Νικολὸς Σολωμὸς

/⁴⁶ Οἱ ἐπιστάτες Μυκόνου μαρτυροῦ /⁴⁷ μεν ὅτι ἴσον ἐστὶν ἀπαράλλακ/⁴⁸ τον

203

Ἀρχεῖον Ι Ε Ε Ε, 22550

1817 Ἰουλίου 18

Διεκδίκηση ἀκινήτου

Διὰ τῆς παρούσης σεντέντζας γίνεται δῆλον ὅτι μὲ τὸ /² νὰ ἐπαρησίασεν ἐδῶ εἰς τὴν Καντζελλαρίαν ἡ κυρία Αἰ/³κατερίνα θυγάτηρ τοῦ αὐτοῦ Τζωρτζάκη Μπάου ἓνα πωλητή/⁴ριον γράμμα πρὸ χρόνων διὰ ἓνα παλιόκλεισμα κεί/⁵μενον εἰς τὴν Μεσαριάν, τὸ ὁποῖον αὐτὸ πωλητήριο /⁶ δὲν εὑρίσκεται εἰς κανένα κώδικα τοῦ Κοινοῦ ἀπερασμένον /⁷ νὰ λέγῃ ὅτι ὁ Ἰωάννης) Μπάος ἠγόρασεν ἀπὸ τὴν Μαροῦσα γυνή /⁸ τοῦ ποτὲ Λουμπῆ ἓνα παλιόκλεισμα εἰς αὐτὸν τὸν τόπον /⁹ καὶ μὲ τὸ νὰ ἐπώλησεν ὁ Ἀθανᾶς τοῦ Χάνου μιὰν γονι/¹⁰κὴν του παραγγαριὰν εἰς αὐτὸν τὸν τόπον ἐνόμισαν /¹¹ οἱ διάδοχοι τοῦ ποτὲ Μπάου ὅτι νὰ εἶναι ἡ ἀγορὰ /¹² τῶν προγόνων τους καὶ αὐτὸ τὸ παλιόκλεισμα. Διὰ τοῦτο ἔ/¹³γινεν ἀκριβῆς ἐπιζήτησις καὶ ἔρευνα παρὰ τῶν /¹⁴ προεστώτων καὶ ἐφέρθησαν ὅλοι οἱ κώδικες τῆς στίμας τῶν /¹⁵ πραγμάτων τοῦ τόπου καὶ πάντοτε εὑρέθη εἰς τὸ ὄνομα τοῦ /¹⁶ Χάνου μία παραγγαριὰ

